

پیام نه

معبد خدا پر از جلال خدا

مطالعه متون مقدس: خروج ۲۴: ۱۶؛ ۴۰: ۳۴-۳۵؛ ۱ پادشاهان ۸: ۱۰-۱۱؛
اعمال ۷: ۲، ۵۵؛ یوحنا ۱۷: ۲۲؛ افسسیان ۳: ۲۱؛ مکاشفه ۵: ۱۳؛ ۲۱: ۹-۱۱

۱. جلال صفت خداست؛ جلال ابراز خداست، [یعنی] خدا که در شکوه ابراز می
شود - خروج ۲۴: ۱۶؛ اعمال ۷: ۵۵.

۲. جلال خدا مسکن و معبد را پر کرد - خروج ۴۰: ۳۴-۳۵؛ ۱ پادشاهان ۸: ۱۰-۱۱:
آ. «آنگاه ابر، خیمه اجتماع را پوشانید و جلال خداوند مسکن را پر ساخت» -
خروج ۴۰: ۳۴.

۱. روزی که مسکن برافراشته شد، ابر فرود آمد و آن را پوشاند و جلال خدا
وارد شد و آن را پر کرد، روز بزرگی بود - آ. ۲، ۳۴-۳۵:
(آ) کسانی که در اطراف خیمه اجتماع جمع شده بودند می توانستند ابر
را ببینند، در حالی که کاهن اعظم که در نهایت وارد قدس الاقداس
در مسکن شد می توانست جلال درونی مسکن را ببیند - لوقا ۱۶: ۱۵؛
عبرانیان ۹: ۷.

(ب) این نشان می دهد که در تجربه ما از زندگی کلیسایی، ما باید با ورود
به مسکن - مسیح به عنوان تجسم خدا - از نان سر سفره مسرت
برده و در مذبح بخور شفاعت کنیم تا بتوانیم آن جلال در محل
سکونت خدا را تجربه کنیم - خروج ۴۰: ۳۴-۳۵؛ یوحنا ۱: ۱۴.

۲. مسکن که با ابر پوشانده و پر از جلال بود، برکت بزرگی برای فرزندان اسرائیل
بود، ولی امروزه ما واقعیت آنچه را داریم که آنها فقط در شکل داشتند -
۱۴: ۲-۳، ۶، ۱۱-۱۰، ۱۶-۱۸، ۲۰، ۲۶؛ افسسیان ۲: ۱۸-۲۲؛ ۳: ۱۶-۲۱.

ب. «جلال یهوه، خانه خداوند [یهوه] را پر کرده بود» - ۱ پادشاهان ۸: ۱۱:

۱. معبد، ابراز جمعی و سکونتگاه خدا بر روی زمین، پر از جلال خدا بود -
آ. ۱۰-۱۱.

۲. جلال یهوه معبد یهوه را پر کرده، خدا را که در آسمانهاست به زمین آورده
و زمین را به آسمانها می پیوندد - آ. ۱۱.

۳. در پیدایش ۲۸ یعقوب خواب دید که «نردبانی بر زمین برپا شده، که سرش
به آسمان می رسد» (آ. ۱۲)، و گفت که این «نیست جز خانه خدا و این
است دروازه آسمان» (آ. ۱۷):

(آ) در آنجا آسمان به زمین فرود آمد، و زمین توسط نردبان به آسمان
پیوست.

- (ب) این نردبان نمادی از مسیح است، که به عنوان پسر انسان، با انسانیت خود، همان نردبانی است که بر روی زمین برپا شده و به آسمانها می رود و آسمان را به روی زمین باز کرده و زمین را برای خانه خدا، بیت-ئیل، به آسمان می پیوندد - یوحنا ۱: ۵۱؛ پیدایش ۲۸: ۱۹.
- (پ) امروزه خدای آسمانی به زمین می آید، و زمین توسط مسیحی که در ما ساکن است به خدا می پیوندد - کولسیان ۱: ۲۷.
- (ت) خدا نه تنها از آسمان پایین آمد، بلکه جلال شکیبایی [ساکن؛ مستقر] او معبد را پرکرد - ۱ پادشاهان ۸: ۱۰-۱۱.

۳. خدای سه-یکتا، خدای جلال است - اعمال ۷: ۲، ۵۵:

- آ. خدا خدای جلال است - آ.آ. ۲، ۵۵:
- هرگاه خدا ابراز شود، همان جلال است؛ خدای نادیدنی خداست، و خدای دیدنی جلال است - خروج ۱۳: ۲۱.
 - خدای جلال بر ابراهیم ظاهر شد، او را فرا خواند، و او را از دنیا به سوی خدا جدا کرد؛ او مجذوب و اسیر آن جلال شد - اعمال ۷: ۲.
- ب. در افسسیان ۱: ۱۷ پولس از اصطلاح «پدر ذوالجلال» استفاده می کند:
- پدر جلال به معنای خداست که از طریق پسران بسیارش ابراز می شود - عبرانیان ۲: ۱۰.
 - عنوان «پدر» دلالت بر تولد تازه دارد، و کلمه «جلال» دلالت بر ابراز دارد؛ بنابراین، عنوان «پدر ذوالجلال» دلالت بر تولد تازه و ابراز دارد.
- پ. مسیح پسر و خدای پدر در جلال یکسان هستند - یوحنا ۱۷: ۵:
- مسیح پسر، فروغ جلال خداست. پسر درخشندگی، روشنی جلال پدر است - عبرانیان ۱: ۳۳.
 - مسیح پادشاه جلال، یهوه صباپوت (یعنی لشکرها) است، همان خدای سه-یکتای کامل که در مسیح پیروز و در حال بازگشت، تجسم یافته است - مزامیر ۲۴: ۷-۱۰؛ لوقا ۲۱: ۲۷؛ متی ۲۵: ۳۱.
 - مسیح همان خداوند جلال است - ۱ قرنتیان ۲: ۷-۸:
- (آ) مسیح زندگی امروز ما و جلال ما در آینده است - کولسیان ۳: ۴؛ ۱: ۲۷.
- (ب) خدا ما را به این جلال فرا خوانده است، و ما را به درون آن خواهد آورد - ۱ پطرس ۵: ۱۰؛ عبرانیان ۲: ۱۰.
- ت. اول پطرس ۴: ۱۴ در مورد «روح جلال و روح خدا» می گوید:
- روح جلال همان روح خداست.
 - روح جلال همان کسی است که مسیح از طریق او در رستاخیزش جلال

یافت - رومیان ۱: ۴.

۳. همین روح جلال بر ایماندارانی که در جفا رنج می کشند، برای جلال یافتن مسیح رستاخیز کرده و متعال، که اکنون در جلال است، قرار می گیرد - ۱ پطرس ۴: ۱۳-۱۴.

۴. جلال خدا به طور نهادی با اقتصاد خدا مرتبط است - ۱ تیموتائوس ۱: ۴؛ افسسیان ۱: ۱۰:

آ. هدف جاودان خدا این است که پسران بسیاری را برای ابراز جمعی جاودان خود - اورشلیم نو - به جلال برساند - عبرانیان ۲: ۱۰؛ ۱ قرنتیان ۲: ۷؛ افسسیان ۱: ۶-۵، ۱۲، ۱۴؛ مکاشفه ۲۱: ۷، ۹-۱۱.

ب. خدا ما را از پیش معین کرده است که جلال او را به دست آوریم تا بتوانیم او را ابراز کنیم؛ از این رو، هدف از پیش معین کردن توسط خدا، جلال ماست - ۱ قرنتیان ۲: ۷.

پ. خدا ما را به صورت خود به عنوان ظروف عزیز [افتخار، احترام]، آماده برای جلال آفرید؛ در حاکمیت او، ما از پیش معین شدیم که ظروف افتخار او برای ابراز آنچه او در جلال هست باشیم - پیدایش ۱: ۲۶؛ رومیان ۹: ۲۱، ۲۳.

ت. بازخرید مسیح، الزام جلال خدا را برآورده کرده است - ۳: ۲۳-۲۵؛ عبرانیان ۹: ۵؛ ر.ک. پیدایش ۳: ۲۴.

ث. از طریق انجیل جلال خدا، خدا ما را توسط و به درون جلال جاودان خود فرا خوانده است - ۲ قرنتیان ۴: ۴؛ ۱ تیموتائوس ۱: ۱۱؛ ۱ تسالونیکیان ۲: ۱۲؛ ۱ پطرس ۵: ۱۰؛ ۲ پطرس ۱: ۳.

ج. مسیح شامل تمام به عنوان امید جلال، در ما ساکن است - کولسیان ۱: ۲۷؛ ۳: ۴، ۱۱.

چ. همانطور که جلال خداوند را می نگریم و بازتاب می کنیم، در حال دگرگون شدن به صورت خداوند از جلال تا جلال هستیم - ۲ قرنتیان ۳: ۱۸.

ح. خدای پدر در درون ما به عنوان خدای همه فیض ها حرکت می کند تا بتوانیم در جلال جاودان او شرکت کنیم و حتی به جلال خدا تبدیل شویم - ۱ پطرس ۵: ۱۰.

خ. جلال خدا در اقتصاد خدا شامل قلۀ بلند مکاشفۀ الهی است - تبدیل شدن خدا به انسان، تا انسان در حیات، طبیعت و عملکرد اما نه در هستی خدا، خدا شود - یوحنا ۱: ۱۴؛ رومیان ۸: ۳؛ ۱: ۳-۴؛ کولسیان ۳: ۴؛ عبرانیان ۲: ۱۰؛ مکاشفه ۲۱: ۱۰-۱۱.

۵. در یوحنا ۱۷: ۲۲ خداوند عیسی دعا کرد: «و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشند چنانکه ما یک هستیم»:

- آ. پس از دعا برای مراحل یگانگی در نام پدر توسط حیات جاودان (آآ. ۶-۱۳) و یگانگی از طریق تقدیس توسط کلام مقدس (آآ. ۱۴-۲۱)، خداوند برای مرحله سوم در مورد یگانگی ایمانداران در جلال الهی برای ابراز جمعی خدای سه یکتا (آآ. ۲۲-۲۴)، دعا کرد.
- ب. از آنجا که جلالی که پدر به پسر داده است توسط پسر به ما داده شده است، یگانگی واقعی در جلال الهی می باشد - آ. ۲۲:
۱. جلال، مقام-پسری است که توسط پدر با حیات و طبیعت الهی پدر برای ابراز پدر در پُری او، به پسر داده شده است - آآ. ۱، ۵، ۲۲.
 ۲. جلال دارای چهار جنبه است: مقام-پسری، حیات پدر، طبیعت الهی پدر، و ابراز پدر در پُری او؛ این چهار مورد برابر است با جلالی که در پسر داریم و توسط پسر به ما داده شده است - افسسیان ۱: ۵؛ ۴: ۱۸؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۲؛ ۲ پطرس ۱: ۴؛ مکاشفه ۲۱: ۹-۱۱.
- پ. در مرحله سوم یگانگی، ایمانداران، که خودشان را به طور کامل انکار کرده اند، از جلال پدر به عنوان عامل یگانگی بی عیب شده خود مسرت برده و از این رو خدا را به روشی جمعی و بنا شده ابراز می کنند - یوحنا ۱۷: ۲۲:
۱. تنها در مرحله سوم یگانگی است که ما به طور مطلق در یگانگی بی عیب می شویم تا خداوند را اظهار کرده و جلال دهیم.
 ۲. ما حیات خدا، طبیعت خدا و حتی خود خدا را به علت تبدیل شدن به اظهار و ابراز خدا خواهیم داشت - آ. ۲۲.
۶. پولس در افسسیان ۳: ۲۱ اعلام می کند: «او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرن‌ها تا ابدالابد جلال باد. آمین»:
- آ. ما بر طبق غنای جلال خدا، در انسان درونی خود تقویت می شویم؛ این نشان می‌دهد که جلال خدا می‌تواند در مقدسین نهاده شود - آ. ۱۶؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۸.
- ب. در افسسیان ۳: ۲۱ «او را... جلال باد» دلالت دارد بر این که جلال خدا، که در مقدسین نهاده شده است، به خدا بر می‌گردد.
- پ. این جلال با خدا به ما می‌رسد، و پس از آن که در ما اعمال می‌شود، با ما به خدا بر می‌گردد؛ این راهی است که خدا در کلیسا جلال می‌یابد - آآ. ۱۶-۲۱.
- ت. به وسیله این رفت و آمد دو طرفه، کلیسا به عنوان نوبر در عالم (یعقوب ۱: ۱۸)، برای جلال دادن به خدا پیشگام می‌شود:
۱. جلال خدا در کلیسا نهاده شده، و او در کلیسا ابراز می‌شود - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۲۱-۲۲؛ ۳: ۱۶-۱۷، ۱۹ ب.
 ۲. در کلیسا جلال از آن خداست؛ یعنی خدا در کلیسا جلال می‌یابد - آ. ۲۱.
 ۳. خدا نه تنها در این عصر، عصر کلیسا، بلکه در عصر آینده، عصر پادشاهی،

- عصر اعصار که ابدیت است نیز جلال خواهد یافت - متی ۶: ۱۳، ۲۹؛ رومیان ۱۶: ۲۷؛ مکاشفه ۵: ۱۳؛ ۲۱: ۱۰-۱۱.
۴. برای خدا که در همه اعصار جلال یابد، از عصر حاضر تا ابدیت، او باید در کلیسا و در مسیح جلال یابد - افسسیان ۳: ۲۱.
۷. ویژگی برجسته اورشلیم نو این است که جلال خدا، ابراز او را دارد - مکاشفه ۲۱: ۱۱، ۲۳:
- آ. اورشلیم نو، به عنوان ابراز جمعی خدا در ابدیت، حامل ظاهر خدا بوده، ابرازگر صورت خدا در جلالش است - آ. آ. ۱۰-۱۱؛ ۴: ۳.
- ب. کل شهر اورشلیم نو دارای جلال خداست، که خود خداست که در شهر می درخشد - ۲۱: ۱۱ آ:
۱. جلال خدا محتوای اورشلیم نو است، زیرا آن شهر کاملاً از جلال او پر شده است؛ این نشان می دهد که اورشلیم نو یک ظرف برای دربرداشتن خدا و ابراز اوست.
۲. جلال خدا در واقع خود خداست که اظهار می شود؛ از این رو، برای شهر مقدس که پر از جلال خدا باشد به این معناست که خدا در این شهر اظهار می شود.
- ب. جلال خدا، خدای ابراز شده، اورشلیم نو را روشن کرده، از طریق دیوار یشم می درخشد - آ. آ. ۲۳، ۱۱۸:
۱. نور اورشلیم نو مانند سنگ یشم، به روشنی بلور است - آ. ۱۱ ب.
۲. جلال خدا در مسیح بره به عنوان چراغ، از دیوار شهر مقدس می درخشد - آ. آ. ۲۳، ۱۱۸.
- ت. خدا اورشلیم نو است، و جلال دادن خدا به معنای برگرفتن او به عنوان اورشلیم نو و همه جلال را به او دادن است - آ. ۲۲؛ رومیان ۱۵: ۵-۷:
۱. تجلیل خدا، شرکت در اورشلیم نو است - مکاشفه ۳: ۱۲؛ ۲۱: ۱۱.
۲. فقط وقتی که خدا را در اورشلیم نو ابراز می کنیم، او براستی در عالم جلال می یابد - رومیان ۱۶: ۲۷؛ ۱ قرنیتان ۱۰: ۳۱.
- ث. به عنوان اورشلیم نو، ما مایه ستایش جلال خدا خواهیم بود - افسسیان ۱: ۱۲:
۱. در ابدیت، همه پسران خدا کاملاً از خدا اشباع شده و خدا را ابراز خواهند کرد - عبرانیان ۲: ۱۰.
۲. خدا از طریق پسران جلال یافته اش ابراز خواهد شد، و این خدای ابراز شده، جلال است - مکاشفه ۲۱: ۷.
۳. همه فرشتگان و چیزهای مثبت در عالم، خدای ابراز شده را ستایش خواهند کرد؛ از این رو، ما، پسران جلال یافته خدا، مایه ستایش جلال او خواهیم بود - افسسیان ۱: ۱۲.